

# Kylmäketju

**S**elvisinpäs. Joulusta. Eikä ottanut edes koville, mitä nyt joulunalusaika oli vähällä kaatua päälle. Jos olet joskus ollut supermarketissa pahimpaan ruuhka-aikaan, niin saatat kalpeasti aavistaa mistä puhun. Reviiristä! Ne astuivat koko ajan reviirilleni. Ne muut. Tiesithän, että suomalaisella on ehkä maailman suurin henkilökohtainen reviiiri (jos japanilaisia ei lasketa). Siis se ympyrä oman egomme ympärillä. Suomalaisella sen säde on metri. Jos joku tulee metriä lähemmäs, alkaa ahdistaa ja tekee mieli silpaista sitä käkättimeen olettaen tietenkin, että se on samaa sukupuolta ja pienempi. Toisilla se ympyrä on pienempi. Tiedäthän nuo välimeren asukit? Tunkevat 10 sentin päähän ja sylki roiskuen höpöttävät kuinka ihana tavata jne... yö!

Tee siinä sitten jouluostoksia kun ympyräsi on täynnä tuntematonta populaa, joka tönii ja tyrkkii ja vie parhaat kinkut nenäsi edestä.



Ja sitten se kauppa. Kiusallaankin olivat vaihtaneet tavaroiden paikkaa, etten löytäisi mitään ja joutuisin raahaamaan egoympyrääni edestakaisin lihatiskin ja meijerihyllykön väliä. Vaimo opetti joskus tekemään kauppapapun siinä järjestyksessä kuin tavarat ovat kaupassa. Selviää yhdellä kierroksella. Fiksua. Vaan ei päde joulun alla. Sen lisäksi, että olivat sotkeneet järjestyksen, en tuntenut puoliakaan siinä kauppapapussa olevista tavaroista. Toinen toistaan kummallisempia tuotteita. Ja myyjähän ei näy koskaan missään. Ei ainakaan silloin kun niitä tarvitsisi. Vai onko joku nähnyt? Siispä vähän väliä jouduin ympyräni sisällä alentumaan keskusteluun toisen ihmisen kanssa: "Anteeksi rouva, mikä on xxx ja mistähän sitä voisi löytyä...

jne jne..." Sykemittarini pamahti tappiin ja askelmittaristani loppui paristot kun juoksentelin Petteri Punakuonon lailla sinne tänne myymälässä etsien epätoivoisesti sitä sun tätä. Kolmen tunnin seikkailun jälkeen olin onnellisesti... ei, en ulkona vaan kassajonon loppupäässä, josta maaliin oli vielä pitkä matka, ainoana huvina tarkkailla mitä muut olivat ostaneet jouluksi. Hihittelin itsekseni katsellessani joitakin edessä lojuvan kärryn erikoisuuksia kunnes tajusin, että ihan yhtä tyhmältä oma kärryni näytti. Eläköön jouluostokset.

Kaupassa opin sanonnan "Huolehdi, ettei kylmäketju katkea." Aluksi ajattelin sen liittyvän oluen säilytykseen veneessä mutta tarkemmin ajateltuani päätin sen liittyvän veneen talvehtimiseen... tai pikemminkin kipparin talvehtimiseen.

Jos nimittäin veneen nostosta veneen laskuun on koko ajan kylmä, ei kipparille tule niitä yöllisiä hikoilupuuskaa "jestas, kohta on kevät" vaan aistit ovat tasaisen turtana odottaen vain rauhassa kevätaurinkoa ja sen horroksesta herättävää voimaa. Jää paniikki paljon lyhyemmäksi ja keväthuollon aloittamisen ja vesillelaskun välinen aika inhimilliseksi. Jos taas lämpötilat vaihtelevat talven aikana ja välillä on suojaa ja aurinkoa ja lämmintä, niin heikko siinä erehtyy ja veneilyhormonit alkavat jyllätä törmätäkseen kohta uudelleenpakastumisen järkyttävään realismiin.

Puhumattakaan venenäyttelystä joka sotkee koko talvihorrokseen. Mokomakin keksintö. Siinä kylmäketju katkeaa viimeistään ja paniikki alkaa...

Mars venenäyttelyyn!

**Harri Sane**

Kirjoittaja on turvallisuuskouluttaja, Espoon Pursiseuran kommodori, Espoon Veneilyturvallisuusyhdistyksen puheenjohtaja, Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n veneilytoimikunnan puheenjohtaja ja hallituksen jäsen.